Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. PITRUZZELLA
представено на 9 април 2019 година[1]

Дело C-251/18

Trace Sport
срещу
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Noord-Holland (Районен съд Северна Холандия, Нидерландия)

„Преюдициално запитване — Търговска политика — Антидъмпингови мита — Внос на велосипеди, изпратени по-конкретно от Шри Ланка — Разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република — Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 — Валидност — Допустимост на преюдициалното запитване — Прилагане на съдебната практика TWD“

1. Настоящото дело е свързано с преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Holland (Районен съд Северна Холандия, Нидерландия) относно валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013[2] (наричан по-нататък „спорният регламент“), с който Съветът на Европейския съюз разшири обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, към вноса на велосипеди, изпращани по-конкретно от Шри Ланка.

2. Този регламент е отменен от Общия съд на Европейския съюз с решение от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет[3], потвърдено след обжалване от Съда с решение от 26 януари 2017 г., Maxcom/City Cycle Industries[4], що се отнася до единствения производител от Шри Ланка, подал жалба за неговата отмяна, тоест дружеството City Cycles Industries (наричано по-нататък „City Cycles“).

3. Пред запитващата юрисдикция дружеството Trace Sport, френски вносител на велосипеди, оспорва две постановления, издадени от данъчните органи на Нидерландия, за плащането на антидъмпингови мита, дължими за вноса на велосипеди от Шри Ланка. Пред посочената юрисдикция Trace Sport възнамерява да се позове на посочените по-горе решения, произнесени от юрисдикциите на Европейския съюз по отношение на City Cycles, за да повдигне възражение

1 Език на оригиналния текст: френски.

2 Регламент за изпълнение на Съвета от 29 май 2013 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, за да включва вноса на велосипеди, изпращани от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, независимо дали са декларирани с произход от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис (ОВ L 153, 2013 г., стр. 1).

3 Решение от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет (T-413/13, непубликувано, EU:T:2015:164).

4 Решение от 26 януари 2017 г., Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P и C-260/15 P, EU:C:2017:62).

за невалидност на спорния регламент по отношение на производителите износители от Шри Ланка, от които то е внесло велосипедите, посочени в оспорваните постановления за плащане, тоест дружествата Kelani Cycles (PVT) Ltd (наричано по-нататък „Kelani Cycles“) и Creative Cycles (PVT) Ltd (наричано по-нататък „Creative Cycles“).

4. При все това заинтересованите страни, представили писмени становища пред Съда, изтъкват, че поради особените обстоятелства, характерни за Trace Sport, което е вносител, свързан с посочените двама производители от Шри Ланка, то не би могло да се позове на невалидността на спорния регламент пред запитващата юрисдикция по силата на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Съгласно тази практика правен субект, който е бил безспорно процесуално легитимиран да предяви по член 263, четвърта алинея ДФЕС жалба за отмяна срещу акт на Съюза, е възпрепятстван да повдигне възражение за невалидността на този акт пред национална юрисдикция в рамките на преюдициално запитване (наричана по-нататък „съдебната практика TWD“)[5].

5. При тези обстоятелства, в съответствие с искането на Съда настоящото заключение ще се съсредоточи върху въпроса за допустимостта на преюдициалните въпроси, поставени от запитващата юрисдикция, и по-специално относно приложимостта в конкретния случай на съдебната практика TWD.

I. Спорният регламент, спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

6. През септември 2012 г. Европейската комисия започва разследване относно възможно заобикаляне на антидъмпинговите мерки, наложени върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, чрез внос на велосипеди, изпращани по-конкретно от Шри Ланка[6].

7. В хода на разследването Kelani Cycles подава искане да се ползва от освобождаване от разширяването на антидъмпинговото мито[7]. На 16 януари 2013 г. Комисията извършва проверка на място в помещенията на Kelani Cycles. По-нататък, доколкото счита неговото сътрудничеството за недостатъчно, Комисията уведомява Kelani Cycles, че възнамерява да не вземе предвид информацията, която Kelani Cycles е съобщило, да основе констатациите си спрямо него въз основа на наличните данни[8] и да отхвърли искането му за освобождаване. При тези обстоятелства Комисията дава на Kelani Cycles възможност да представи допълнителни разяснения[9], което то прави с писмо от 7 февруари 2013 г., придружено от 43 приложения. По различни съображения Комисията не взема под внимание тези допълнителни разяснения и в крайна сметка отхвърля искането за освобождаване, направено от Kelani Cycles.

5 Вж. в този смисъл точка 17 от посоченото решение. Съдът многократно е потвърдил принципа, изразен в това решение. В това отношение вж. по-конкретно решения от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 30 и 37), от 27 ноември 2012 г., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, т. 41), от 14 март 2017 г., A и др. (C-158/14, EU:C:2017:202, т. 66 и 67 и цитираната съдебна практика), и от 25 юли 2018 г., Georgsmarienhütte и др. (C-135/16, EU:C:2018:582, т. 14 и 15).

6 Регламент (ЕС) № 875/2012 на Комисията от 25 септември 2012 година за започване на разследване във връзка с възможното заобикаляне на антидъмпинговите мерки, наложени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 на Съвета относно вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република чрез внос на велосипеди, изпратени от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, независимо дали е с деклариран произход от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, или не, и въвеждане на регистрационен режим за този внос (ОВ L 258, 2012 г., стр. 21).

7 На основание член 13, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, ОВ L 36, 2011 г., стр. 20 и в ОВ L 44, 2016 г., стр. 20), изменен с Регламент (ЕС) № 1168/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. (ОВ L 344, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „основният регламент“).

8 В съответствие с член 18, параграф 1 от основния регламент. Вж. т. 39—42 от спорния регламент.

9 В съответствие с член 18, параграф 4 от основния регламент.

8. В резултат на отказа на Комисията да вземе предвид документите и доказателствата, предоставени от Kelani Cycle и посочени в предходната точка, в хода на водената от Комисията административната процедура Trace Sport иска да бъде изслушано, за да представи пред нея, въпреки този отказ, същите документи и доказателства, представени от Kelani Cycles в подкрепа на неговите допълнителни разяснения. При все това Комисията не уважава искането на Trace Sport.

9. На 29 май 2013 г. Съветът приема спорния регламент, с който разширява обхвата на окончателното антидъмпингово мито от 48,5 % върху вноса на велосипеди с произход от Китай към вноса на велосипеди, изпращани по-конкретно от Шри Ланка. В този регламент Kelani Cycles се разглежда като дружество, което не е сътрудничило [10], докато Creative Cycles не е изрично посочено в него.

10. През 2012 г. и 2013 г. представителите на митницата, действащи от името и за сметка на Trace Sport, правят в Нидерландия декларации за допускане за свободно обращение на велосипеди, изпращани от Шри Ланка, като посочват като износители на тези велосипеди Creative Cycles и Kelani Cycles.

11. В резултат на последващи проверки на валидността на посочените декларации Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Eindhoven (данъчен/митнически инспектор, дирекция Айндховен, Нидерландия) приема, че антидъмпингово мито от 48,5 % трябва да бъде платено за пускането в свободно обращение на декларираните велосипеди. Следователно той издава две постановления за плащане на дължимите антидъмпингови мита за суми, възлизащи съответно на 229 990,88 EUR и на 234 275,37 EUR. Вследствие на административни жалби, подадени от Trace Sport срещу тези постановления, същите са потвърдени с две решения от 24 септември 2015 г.

12. Междувременно с решение от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет [11], Общият съд отменя член 1, параграфи 1 и 3 от спорния регламент [12] в частта му, която се отнася до City Cycle.

13. Trace Sport обжалва пред запитващата юрисдикция двете решения от 24 септември 2015 г., потвърждаващи постановленията за плащане.

14. С решение от 26 януари 2017 г., Maxcom/City Cycle Industries [13], в производство по обжалване Съдът потвърждава решението на Общия съд по дело City Cycle Industries/Съвет.

15. В делото, висящо пред запитващата юрисдикция, Trace Sport черпи доводи от решението на Съда по делата Maxcom/City Cycle Industries, за да оспори валидността на спорния регламент, що се отнася до Creative Cycles и Kelani Cycles. Запитващата юрисдикция счита, че заключението, изведено от Съда в това решение, що се отнася до City Cycle, важи също така за Kelani Cycles и Creative Cycle и следователно се пита дали спорният регламент е валиден, що се отнася до тези двама производители износители от Шри Ланка.

10 Вж. съображения 39 и 42 от спорния регламент.

11 T-413/13, непубликувано, EU:T:2015:164.

12 Тази разпоредба разширява антидъмпинговото мито от 48,5 % към горепосочения внос и предвижда събирането му върху вноса, регистриран по време на разследвания период.

13 C-248/15 P, C-254/15 P и C-260/15 P, EU:C:2017:62.

16. При това положение Rechtbank Noord-Holland (Районен съд Северна Холандия, Нидерландия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Валиден ли е [спорният] регламент, доколкото се отнася до производителя износител Kelani Cycles?

2) Валиден ли е [спорният] регламент, доколкото се отнася до производителя износител Creative Cycles?“.

II. Правен анализ

А. Предварителни бележки

17. Всички заинтересовани страни, които са представили писмени становища пред Съда, тоест нидерландското правителство, Съветът и Комисията, поставят под съмнение допустимостта на настоящото преюдициално запитване за преценка на валидност. Въз основа на съдебната практика TWD тези заинтересовани страни изтъкват по същество, че Trace Sport не би могло да се позове в спора по главното производство на невалидността на спорния регламент, тъй като без никакво съмнение то е можело да подаде жалба за отмяна на този регламент.

18. Както отбелязах в точка 5 от настоящото заключение, в съответствие с искането на Съда то ще се съсредоточи върху въпроса за допустимостта на преюдициалните въпроси, поставени от запитващата юрисдикция.

19. В това отношение, най-напред, ще направя преглед на принципите, произтичащи от съдебната практика TWD, и прилагането им в контекста на антидъмпинговото право на Съюза. След това, въз основа на този анализ ще преценя допустимостта на поставените от запитващата юрисдикция преюдициални въпроси.

Б. Съдебната практика по дело TWD и прилагането ѝ в областта на антидъмпинга

20. Най-напред, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика акт, приет от институциите на Съюза, който не е бил обжалван от адресата си или от всяка институция или лице, които могат да поискат отмяната му в императивния срок, предвиден в член 263, шеста алинея от ДФЕС, става окончателен. Подобна съдебна практика се основава по-специално на виждането, че сроковете за обжалване целят да гарантират правната сигурност, като избягват неограниченото във времето оспорване на имащите правни последици актове на Съюза[14].

14 Вж. в този смисъл решения от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 29), и от 14 ноември 2017 г., British Airways/Комисия (C-122/16 P, EU:C:2017:861, т. 83 и 84). Що се отнася до съблюдаването на срока за обжалване като абсолютна процесуална предпоставка, вж. съображенията на генералния адвокат Mengozzi в заключението му по дело British Airways/Комисия (C-122/16 P, EU:C:2017:406, т. 93—99).

21. По-нататък, Съдът е приел, че в правото на Съюза съществува общ принцип, съгласно който всяка страна има право в рамките на национално производство да изтъкне невалидността на разпоредбите, съдържащи се в актове на Съюза, които служат като основание за издаване на решение или на акт на националното право срещу тази страна, и да накара националния съд да отправи във връзка с това преюдициален въпрос до Съда [15]. Националните юрисдикции могат да заключат, че даден акт на Съюза е валиден, но не могат да го обявят за невалиден [16].

22. Въпреки това същите изисквания за правна сигурност, посочени в точка 20 по-горе, са накарали Съда да приеме, че този общ принцип, който гарантира на всеки правен субект правото да се позове, в рамките на жалба срещу национална мярка, която го засяга неблагоприятно, на невалидността на акт на Съюза, на който се основава тази мярка, не пречи по никакъв начин този акт да стане окончателен за частноправен субект, по отношение на който посоченият акт трябва да се разглежда като индивидуално решение и който несъмнено е можел да поиска неговата отмяна по силата на член 263 ДФЕС [17].

23. Така в приложение на съдебната практика по дело TWD, в случай че може да се счита, че правен субект е бил без съмнение допустим да иска отмяната на акт на Съюза, този правен субект е възпрепятстван да се позове на неговата невалидност пред компетентната национална юрисдикция [18].

24. Всъщност, както Съдът многократно е посочил, ако се допусне възможността правен субект, който е бил безспорно процесуално легитимиран да предяви по член 263, четвърта алинея ДФЕС жалба за отмяна срещу акт на Съюза, да оспорва пред националната юрисдикция валидността на същия акт след изтичането на императивния срок за обжалване по член 263, шеста алинея ДФЕС, би означавало да му се признае възможността да заобиколи окончателния характер, който актът има спрямо него след изтичането на сроковете за обжалване [19].

25. По този начин изключението от общия принцип, изложен в точка 21 по-горе, който произтича от прилагането на съдебната практика TWD, намира своето основание в изискването за гарантиране на правната сигурност, като се избягва неограниченото във времето оспорване на актове на Съюза, както и в това да се избегне злоупотребата с правните средства за защита, които правото на Съюза предоставя на правните субекти [20].

15 Този принцип произтича от член 277 ДФЕС. Вж. решения от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 35), и от 27 ноември 2012 г., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, т. 39 и цитираната съдебна практика).

16 Решение от 22 октомври 1987 г., Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, т. 14 и 15). Вж. също решения от 10 януари 2006 г., IATA и ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, т. 27 и 30), и от 3 октомври 2013 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 95).

17 Вж. решение от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 37), в приложение на точки 24 и 25 от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Вж. също решения от 27 ноември 2012 г., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, т. 41), от 18 септември 2014 г., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 28 и 29), и от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 18).

18 Вж. по-конкретно решения от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 56 и 57 и цитираната съдебна практика), и от 25 юли 2018 г., Georgsmarienhütte и др. (C-135/16, EU:C:2018:582, т. 14, 17 и 18 и цитираната съдебна практика).

19 Решения от 27 ноември 2012 г., Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, т. 41), от 14 март 2017 г., A и др. (C-158/14, EU:C:2017:202, т. 66 и цитираната съдебна практика), и от 25 юли 2018 г., Georgsmarienhütte и др. (C-135/16, EU:C:2018:582, т. 15), в приложение на т. 18 от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

20 Вж. в това отношение заключението на генералния адвокат Campos Sánchez-Bordona по дело Georgsmarienhütte и др. (C-135/16, EU:C:2018:120, т. 36). По същия начин генералният адвокат Jacobs характеризира съдебната практика TWD като имаща предвид злоупотребата с процесуални права срещу страните, които са можели да атакуват акт на Съюза, но не са го направили (заключение на генералния адвокат Jacobs по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., C-222/04, EU:C:2005:655, т. 63). Всъщност, както посочва генералният адвокат Campos Sánchez-Bordona в цитираното заключение, съдебната практика TWD не е пречка за националните юрисдикции да отправят преюдициално запитване по всяко време, служебно или по искане на други страни (които нямат явна активна процесуална легитимация да подадат жалба за отмяна), във връзка с техните съмнения относно валидността на акт на Съюза.

26. Що се отнася по-специално до областта на антидъмпинговото право на Съюза, Съдът е посочил, че изводите, произтичащи от съдебната практика TWD, се прилагат за регламентите, които налагат антидъмпингови мита, поради тяхната двойствена природа на нормативни актове — доколкото те се прилагат за всички заинтересовани икономически оператори — и са актове, които могат да засегнат пряко и лично някои от тези икономически оператори [21].

27. Така в хипотезата, в която може да се приеме, че без никакво съмнение даден икономически оператор е бил процесуално легитимиран и следователно е можел да отправи по член 263, четвърта алинея ДФЕС допустимо искане за отмяна на регламент, въвеждащ антидъмпингово мито, за него е налице пречка да повдигне възражение за невалидността на този регламент пред компетентната национална юрисдикция [22].

28. В това отношение в практиката си Съдът е идентифицирал някои категории икономически оператори, които могат да се считат за пряко и лично засегнати по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС от регламент за налагане на антидъмпингово мито и вследствие на това като допустими да поискат неговата отмяна пред съдилищата на Съюза.

29. Така Съдът е приел, първо, че могат да бъдат пряко и лично засегнати по смисъла на посочената разпоредба от подобни регламенти онези производители и износители на разглежданата стока, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики [23].

30. Второ, това може да важи и за вносители на съответната стока, чиито препродажни цени са били взети предвид за целите на изграждането на експортните цени и които следователно са засегнати от констатациите по въпроса за наличието на дъмпинг [24].

31. Трето, това може да се отнася и за вносителите, които са свързани с износители на съответната стока, по-специално в хипотезата на изчисляване на експортната цена въз основа на прилаганите от тези вносители препродажни цени на пазара на Съюза и на изчисляване на самото антидъмпингово мито в зависимост от тези препродажни цени [25].

32. От гореизложеното следва, че съдебната практика е признала качеството на можещи да имат процесуална легитимация по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС за подаване на жалба за отмяна срещу регламент за налагане на антидъмпингово мито на производителите, износителите и вносителите — свързани или не с производител износител — на стоката, за която се дължи антидъмпинговото мито.

33. В това отношение бе отбелязано, че определящият елемент за индивидуализирането на заинтересования оператор, който може да обоснове своята процесуална легитимация, е това, че дъмпинговите практики са били установени въз основа на данни от неговата търговска дейност [26].

21 Вж. решения от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 37 in fine); от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 18), и от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 58). Вж. в това отношение решение от 28 февруари 2019 г., Съвет/Growth Energy и Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, т. 72).

22 Решение от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma (C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 56 и 57 и цитираната съдебна практика).

23 Пак там, точка 60 и цитираната съдебната практика.

24 Пак там, точка 61 и цитираната съдебната практика.

25 Пак там, точка 62 и цитираната съдебната практика. Вж. точки 40—42 от настоящото заключение.

26 Вж. заключение на генералния адвокат Mischo по съединени дела Nashua Corporation и др./Комисия и Съвет (C-133/87 и C-150/87, непубликувано, EU:C:1989:286, т. 35).

34. При все това Съдът многократно е постановил също, че признаването на някои категории икономически оператори за легитимирани да подават жалби за отмяна на антидъмпингови регламенти, не изключва възможността други оператори също да бъдат пряко и лично засегнати от такъв регламент поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица [27].

35. От това следва, че независимо от категориите икономически оператори, посочени в точки 29—31 от настоящото заключение, на които Съдът е признал процесуалната легитимация да искат отмяна, определящият критерий за установяването на процесуалната легитимация, и по-специално личното засягане, се отнася до въпроса дали в съответствие със съдебната практика, произтичаща от решение по дело Plaumann [28], антидъмпинговият регламент засяга съответния икономически оператор поради някои присъщи за него качества или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица и поради това го индивидуализира по аналогичен начин като адресата на акта.

36. Така например по дело Extramet Съдът е признал процесуалната легитимация на независим вносител на стоката, за която се дължи антидъмпинговото мито, чиято продажна цена не е била взета предвид при разследването, но който е доказал наличието на съвкупност от елементи от фактическия състав на особено положение, което го характеризира с оглед на разглежданата мярка спрямо всеки друг икономически оператор [29].

37. По-специално, що се отнася до вносителите на стоката, засегната от антидъмпинговата мярка, както следва съответно от точки 30 и 31 от настоящото заключение, съдебната практика признава процесуалната легитимация за отмяна в областта на антидъмпинга както на независимите вносители, така и на вносителите, свързани с производител износител на разглежданата стока.

38. С оглед на условието за връзката бе отбелязано, че простото свързване на вносител със засегнат производител износител само по себе си не е достатъчно вносителят да може да се счита за лично засегнат по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС [30].

39. При все това от съдебната практика, спомената в точка 31 по-горе, следва: първо, че наличието на връзка между вносител и износител на въпросната стока е безспорно решаващ елемент за целите на признаването на процесуалната легитимация на вносителя да поиска отмяната на регламента, въвеждащ антидъмпингово мито; второ, че за тази цел все пак вносителят и производителят износител трябва да бъдат *достатъчно* свързани [31]; и трето, че процесуалната легитимация е призната на свързан вносител, когато са налице други елементи, които могат да го отличат от всеки друг икономически оператор, например ако неговите търговски данни са били взети предвид при разследването.

40. Така по дело Neotype [32] Съдът е счел за пряко и лично засегнат по смисъла на член 263 ДФЕС свързан вносител, чиято цена на препродажба е била използвана за изчислението на антидъмпинговото мито.

27 Вж. решение от 16 май 1991 г., Extramet Industrie/Съвет (C-358/89, EU:C:1991:214, т. 16), от 18 септември 2014 г., Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 33), и от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 22).

28 Решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисия (25/62, EU:C:1963:17).

29 Решение от 16 май 1991 г., Extramet Industrie/Съвет (C-358/89, EU:C:1991:214, т. 11 и 17). Тези елементи са фактът, че той е бил най-големият вносител на стоката, за която се дължи антидъмпинговото мито, и в същото време крайният потребител на тази стока, както и обстоятелството, че неговата икономическа дейност е зависела в твърде голяма степен от този внос и е била сериозно засегната от разглеждания регламент.

30 Вж. заключението на генерален адвокат Mischo по свързани дела Nashua Corporation и др./Комисия и Съвет (C-133/87 и C-150/87, непубликувано, EU:C:1989:286, т. 36 и 37).

31 Вж. решение от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 26).

32 Решение от 11 юли 1990 г., Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет (C-305/86 и C-160/87, EU:C:1990:295, т. 20 и 21).

41. По дело Nachi[33] Съдът е признал процесуална легитимация да иска отмяна, и по този начин е приложил съдебната практика TWD, на свързан вносител (дъщерно дружество на производителя на разглежданата стока), чиито препродажни цени са били в основата на изграждането на износната цена, възприета за определяне на дъмпинговия марж по отношение на въпросния износител.

42. По дело TMK[34] за сметка на това Съдът е отрекъл наличието на процесуална легитимация и следователно не е приложил съдебната практика TWD към свързан вносител, за когото не е било установено, че е достатъчно свързан с въпросните предприятия износители или че е бил в особено положение, отличаващо го от всеки друг икономически оператор.

B. По допустимостта на преюдициалните въпроси

43. Ето защо, като се вземат предвид всички изложени в предишната глава принципи на съдебната практика, следва да се прецени дали в настоящия случай в приложение на съдебната практика TWD Trace Sport трябва да се счита за възпрепятствано да повдигне възражение за невалидността на спорния регламент спрямо Kelani Cycles и Creative Cycles в рамките на висящото пред запитващата юрисдикция дело.

44. В тази връзка ми се струва необходимо да направя две забележки с предварителен характер.

45. На първо място, отбелязвам, че настоящото дело се отличава от всички други споменати в предишната глава дела по това, че то засяга валидността не на регламент за налагане на антидъмпингово мито, а на регламент за разширяване на обхвата на подобно мито, който е бил приет вследствие на разследване на заобикалянето на антидъмпингови мита, извършено въз основа на член 13 от основния регламент.

46. В това отношение следва да се отбележи, че правната уредба на Съюза относно заобикалянето на антидъмпингови мита, която се съдържа в член 13 от основния регламент, представлява регулаторна рамка, която, макар да се вписва в антидъмпинговата правна уредба на Съюза, има свои особености[35].

47. В този контекст, от една страна, считам, че съображенията, накарали Съда, както е видно от точка 26 по-горе, да приложи принципите на съдебната практика TWD към регламентите за налагане на антидъмпингови мита, важат изцяло и за регламенти, като спорния регламент, за разширяване на обхвата на антидъмпингови мита.

33 Решение от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, т. 39). В това отношение вж. решение от 14 март 2017 г., A и др. (C-158/14, EU:C:2017:202, т. 64 и 65).

34 Решение от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 26).

35 Тази констатация се извежда от обстоятелството, че тази правна уредба не се основава на Антидъмпинговия кодекс от 1994 г. (споразумение за прилагането на член VI от Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г. (ОВ L 336 г., 1994 г., стр. 103), намиращ се в приложение 1A към Споразумението за създаване на Световната търговска организация, одобрено с Решение № 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1), а е била приета едностранно от Съюза. В това отношение вж. съображение 19 от основния регламент и заключението на генералния адвокат Mengozzi по съединени дела Maxcom и др./Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P и C-259/15 P, EU:C:2016:712, т. 5).

48. Всъщност подобни регламенти имат единствено за последица разширяване на приложното поле на първоначалния регламент, с който е въведено антидъмпинговото мито върху вноса на сходни стоки или части от тези стоки. При това положение регламент за разширяване на обхвата на антидъмпингово мито има същите правни последици по отношение на предприятията, дължащи така разширеното мито, като регламент за налагане на окончателно мито на предприятията, дължащи подобно мито [36], и се отличава от своя страна с двойствения характер, посочен в точка 26 от настоящото заключение.

49. От друга страна, отбелязвам, че макар критериите, разработени в съдебната практика, посочена в точка 28 и сл. от настоящото заключение с оглед на допустимостта на жалбите за отмяна на регламентите за налагане на антидъмпингово мито, да могат да се приложат за определянето на допустимостта на жалбите за отмяна на регламентите, с които се разширява обхватът на подобно мито, все пак е необходимо да се вземат предвид специфичните характеристики на разследванията в областта на заобикаляне на антидъмпинговите мита по смисъла на член 13 от основния регламент.

50. Всъщност, въпреки че разследванията във връзка със заобикалянето безспорно имат прилики с разследванията за налагане на антидъмпингово мито, те се характеризират и с необходимостта да се установят четири елемента, които съгласно определението в член 13, параграф 1, трето изречение от основния регламент представляват понятието за заобикаляне [37].

51. На второ място, също като предварително съображение отбелязвам, че без никакво съмнение Kelani Cycle е било процесуално легитимирано по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС да подаде пред Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент.

52. Всъщност, от една страна, що се отнася до прякото засягане, следва да се отбележи, че без да имат каквато и да е свобода на преценка, митническите органи на държавите членки са длъжни да съберат антидъмпинговото мито, чийто обхват спорният регламент разширява до вноса на велосипеди, изнасяни от Kelani Cycles от Шри Ланка за Съюза [38].

53. От друга страна, що се отнася до личното засягане, Kelani Cycles е участвало активно в разследването на заобикалянето, в хода на което е направило искане за освобождаване. Освен това то е изрично идентифицирано в точки 39—42 от спорния регламент и е било предмет на заключения в посочения регламент въз основа на наличните данни поради недостатъчно оказване на съдействие от негова страна [39].

54. След като изложих тези две предварителни съображения, отбелязвам, че по същество нидерландското правителство, Съветът и Комисията основават възражението си за недопустимост на преюдициалните въпроси на две обстоятелства, които според тях могат да характеризират Trace Sport и поради това го индивидуализират спрямо всеки друг икономически оператор [40].

36 Вж. в същия смисъл решение от 26 септември 2000 г., Büchel/Съвет и Комисия (T-74/97 и T-75/97, EU:T:2000:215, т. 52).

37 От определението в член 13, параграф 1, трето изречение от основния регламент следва, че четири условия трябва да са налице, за да се установи наличието на заобикаляне: първо, трябва да има промяна в схемите на търговия между въпросната трета страна и Съюза; второ, тази промяна трябва да произтича от практика, процес или дейност, за които няма достатъчно основание или икономическа обосновка освен налагането на митото; трето, трябва да има доказателство за нанесена вреда, и четвърто, трябва да има доказателство за наличието на дъмпинг.

38 Вж. в същия смисъл решение от 26 септември 2000 г., Büchel/Съвет и Комисия (T-74/97 и T-75/97, EU:T:2000:215, т. 50).

39 Съгласно член 18 от основния регламент.

40 Прякото засягане на Trace Sport е безспорно, тъй като то е пряко засегнато от спорния регламент по същите причини, посочени в точка 52 от настоящото заключение.

55. Подобно индивидуализиране се основавало, от една страна, на наличието на тясна връзка между Trace Sport и двамата производители износители от Шри Ланка, Kelani Cycles и Creative Cycles, и от друга страна, на обстоятелството, че Trace Sport се опитало да встъпи в подкрепа на Kelani Cycle във водената от Комисията административна процедура.

56. Следователно трябва да се провери дали в конкретния случай тези две обстоятелства могат да обосноват заключението, че без съмнение Trace Sport е било допустимо да подаде жалба за отмяна на спорния регламент, поради което съгласно съдебната практика TWD то било възпрепятствано да се позове на невалидността на този регламент пред националния съд.

57. Що се отнася, на първо място, до наличието на тесни връзки между Trace Sport, от една страна, и Kelani Cycles и Creative Cycles, от друга страна, както е видно от точка 39 от настоящото заключение, наличието на връзка между съответните износител и вносител представлява релевантен елемент за целите на определянето на допустимостта на даден вносител да поиска отмяната на регламент за налагане на антидъмпингови мита.

58. В това отношение Съдът вече е постановил, че когато Комисията оспорва допустимостта на повдигнатото от свързан вносител възражение за незаконосъобразност на такъв регламент пред националния съд, тя трябва да представи доказателства, позволяващи да се установи, че вносителят е *достатъчно* свързан с разглежданите предприятия износители[41].

59. В настоящия случай обаче Комисията е представила като доказателство откъси от окончателен доклад на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) относно разследване на заобикалянето на митническите сборове и на антидъмпинговите мита върху вноса на велосипеди с произход от Китай в Съюза вследствие на сигнали за китайски велосипеди, неправомерно декларирани като произхождащи от Шри Ланка.

60. Този доклад се позовава на документи, които френските митнически органи иззели от Trace Sport, и по-специално на списък на офшорни дружества, от който става ясно, че собственикът на Trace Sport притежава 50 % от дружество (останалата част от капитала на което била собственост на двама китайски инвеститори), на което Creative Cycles е дъщерно дружество. От тези документи също е видно, че същият собственик на Trace Sport е съсобственик, с 50 %, с един от посочените китайски инвеститори на друго дружество, на което Kelani Cycles е дъщерно дружество. По-нататък от доклада на OLAF става ясно, че Kelani Cycles всъщност е било създадено, за да поеме цялата дейност на Creative Cycles.

61. В доклада на OLAF се посочва също, че всички тези дружества и още други такива от същата група са били замесени във фалшифициране на фактури, отнасящи се до вноса в Съюза на велосипеди с произход от Китай, което довело до измами с митнически сборове и антидъмпингови мита.

62. Освен това наличието на тесни връзки между Trace Sport, от една страна, и Kelani Cycles и Creative Cycles, от друга страна, се потвърждава от някои документи, които са част от т.нар. Panama Papers[42], за което Комисията е представила доказателства.

63. Наличието на всички тези връзки, както и заключенията на окончателния доклад на OLAF, по никакъв начин обаче не са оспорени от Trace Sport, което не е счело за необходимо да представи становище пред Съда.

41 Решение от 16 април 2015 г., TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, т. 26).

42 Изразът „Panama Papers“ обозначава значителен брой поверителни документи на панамската адвокатска кантора Mossack Fonseca, които бяха оповестени в международната преса през 2015 г. Тези документите бяха разгледани в рамките на проект на международно журналистическо разследване, а след това и от данъчните и съдебните органи от различни държави. След оповестяването на Panama Papers Европейският парламент създаде анкетна комисия, натоварена с разглеждането на твърдения за нарушения и за лошо администриране при прилагането на правото на Съюза в областта на изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами.

64. При тези условия считам, че в конкретния случай Комисията е представила доказателства, позволяващи да се установи наличието на *достатъчни* връзки по смисъла на съдебната практика между въпросния вносител, Trace Sport, и предприятията производители износители от Шри Ланка, Kelani Cycles и Creative Cycles.

65. Що се отнася, на второ място, до другото обстоятелство, на което нидерландското правителство, Съветът и Комисията основават своето възражение за недопустимост, от акта за преюдициално запитване следва, че в хода на административната процедура — в която Kelani Cycle е участвало, подавайки искане за освобождаване, което в крайна сметка Комисията е отхвърлила поради недостатъчно оказване на съдействие от негова страна — Trace Sport е поискало от Комисията да встъпи в подкрепа на Kelani Cycles.

66. Всъщност от акта за преюдициално запитване е видно, че самото Trace Sport твърди, че е поискало да бъде изслушано от Комисията, за да може да изтъкне същите доводи и да представи същите документи и доказателства, които вече са били представени от Kelani Cycles като допълнителни бележки след съобщението от Комисията за намерението ѝ да отхвърли неговото искане за освобождаване. Комисията отхвърля тези документи и доказателства поради причините, изложени в съображение 40 от спорния регламент.

67. Това встъпване на Trace Sport в подкрепа на Kelani Cycles във воденото от Комисията разследване на заобикаляне, макар да не е било в крайна сметка успешно поради отказа на Комисията да преразгледа своя анализ на въпросните доводи и документи, показва няколко обстоятелства, релевантни за анализа.

68. Първо, то показва наличието на толкова тесни връзки между Trace Sport и Kelani Cycles, че първото е било уведомено за разследването, в което второто е участвало, което не е публично достъпна информация.

69. Второ, то доказва наличието на толкова голяма общност на интереси между засегнатия износител и свързания вносител, която е накарала последният да се намеси в разследването относно свързания производител, за да се опита да преодолее отказа на Комисията да вземе предвид доводите и доказателствата, които първият се е опитал да представи. Наличието на подобна общност на интересите в крайна сметка е накарала двамата оператори да действат в рамките на разследването като едно-единствено образувание.

70. Трето, разумно е да се приеме, че разглежданите документи и информация се отнасят, поне отчасти, до самото Trace Sport. Всъщност, от една страна, както е видно от съображение 40 от спорния регламент, един от разглежданите въпроси между Комисията и Kelani Cycles се отнася до пояснения относно свързаните дружества като Trace Sport. От друга страна, макар информацията и документите, които Trace Sport е възнамерявало да представи на Комисията, да не са се отнасяли до него, това не обяснява как Trace Sport е можело да обоснове пред Комисията собственото си встъпване с цел да може да представи тази информация и документи.

71. В това отношение следва още да се отбележи, че в настоящия случай, макар за разлика от делата, посочени в точки 29—31 от настоящото заключение, Комисията да не е могла да основе своите заключения в разследването на заобикалянето за целите на определяне на разширяването на обхвата на антидъмпинговото мито върху данните, представени от свързаните производител и вносител, това се дължи на недостатъчното оказване на съдействие от страна на Kelani Cycles (и Trace Спорт) при разследването.

72. Всички тези съображения ме карат да приема, че на практика Kelani Cycles и Trace Sport са действали в хода на разследването така, сякаш защитават интересите на един-единствен икономически оператор. Creative Cycles, напротив, не е участвало в разследването, тъй като, както е видно от точка 60 от настоящото заключение, по същество то е било заменено в своята дейност от Kelani Cycles.

73. От всички изложени съображения следва, че при конкретните обстоятелства на настоящото дело считам, че трябва да се приеме за доказано наличието на набор от елементи от фактическия състав на особено положение, което характеризира Trace Sport с оглед на спорния регламент спрямо всеки друг икономически оператор и което следователно може да го идентифицира по начин, аналогичен с този на свързания с него производител Kelani Cycles.

74. От това следва, че в конкретните обстоятелства по настоящия случай според мен Trace Sport е било без съмнение допустимо да подаде жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС срещу спорния регламент и поради това съгласно съдебната практика TWD то е било възпрепятствано да се позове на евентуална невалидност на този регламент пред националните юрисдикции.

75. В това отношение трябва да отбележа още, че съзнавам, от една страна, че член 263, четвърта алинея ДФЕС предвижда ограничителни критерии за допустимостта на жалбите за отмяна[43], и от друга страна, че доколкото съдебната практика по дело TWD е, както посочих в точки 21—25 от настоящото заключение, изключение от общ принцип, тя трябва да има ограничен обхват, сведен изрично само до случаите, в които няма никакво съмнение относно допустимостта на жалбата за отмяна на частноправен субект пред Общия съд[44].

76. Въпреки това в това отношение, от една страна, считам, че признаването на процесуална легитимация на Trace Sport да обжалва спорния регламент, несъмнено се вписва в линията на съдебната практика относно допустимостта на жалбите за отмяна в областта на антидъмпинга, спомената в точки 31 и 34—42 по-горе.

77. От друга страна, при твърде особените обстоятелства по настоящия случай считам, че да се позволи на свързан вносител като Trace Sport — за когото е доказано, от една страна, че е достатъчно свързан с износителя, участвал в разследването във връзка със заобикаляне на антидъмпингови мерки, който е бил явно допустим да подаде жалба за отмяна на разглежданата мярка, и от друга страна, че е участвал, макар и без успех, в разследването във връзка със заобикаляне на този свързан производител, действайки в това разследване така, сякаш представлява интересите на един-единствен икономически оператор — да повдигне пред националната юрисдикция възражение за невалидността на разглеждания регламент, противоречи на логиката на съдебната практика TWD, както е посочена в точка 25 от настоящото заключение, а именно да се гарантира правната сигурност и да се избегне злоупотреба с правните средства за защита, които правото на Съюза предоставя на правните субекти.

43 В това отношение вж. решение от 14 март 2017 г., A и др. (C-158/14, EU:C:2017:202, т. 68 и 69).

44 Вж. в това отношение съображенията, съдържащи се в точка 34 от заключението на генералния адвокат Campos Sánchez-Bordona по дело Georgsmarienhütte и др. (C-135/16, EU:C:2018:120) и в точки 70—72 от заключението на генералния адвокат Sharpston по дело A и др. (C-158/14, EU:C:2016:734).

III. Заключение

78. С оглед на всички изложени съображения предлагам на Съда да отговори на преюдициалните въпроси, поставени от Rechtbank Noord-Holland (Районен съд Северна Холандия, Нидерландия), по следния начин:

„1) Нито решение на Общия съд от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет (T-413/13, непубликувано, EU:T:2015:164), нито това на Съда от 26 януари 2017 г., Maxcom/City Cycle Industries (съединени дела C-248/15 P, C-254/15 P и C-260/15 P, EU:C:2017:62), са имали за последица да засегнат валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 на Съвета от 29 май 2013 година за разширяване на обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република, за да включва вноса на велосипеди, изпращани от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис, независимо дали са декларирани с произход от тези държави, в частта, в която този регламент се отнася до дружествата Kelani Cycles (PVT) Ltd и Creative Cycles (PVT) Ltd.

2) Вносител на велосипеди като Trace Sport, за когото е доказано, от една страна, че е достатъчно свързан с посочените производители износители, и от друга страна, че е участвал, макар и без успех, в разследването във връзка със заобикаляне на мерките относно тези свързани производители, действайки в това разследване така, сякаш всички те представляват интересите на един-единствен икономически оператор, поради което без никакво съмнение е имал право на жалба пред Общия съд за отмяната на наложеното върху тези стоки антидъмпингово мито, но не е упражнил подобно право на обжалване, не може впоследствие да се позовава на невалидността на това антидъмпингово мито пред национална юрисдикция. В такъв случай националната юрисдикция е обвързана от окончателния характер на антидъмпинговото мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 на Съвета от 3 октомври 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република след провеждането на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 и по силата на член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 501/2013 разширено до велосипедите, изпращани от Индонезия, Малайзия, Шри Ланка и Тунис“.